

KURÝR

Do nové sezóny...

Za oknem dýchá letní noc a já sedím před blikající obrazovkou počítače a připravuji jedenáctou sezonu našeho Divadýlka. Jaká bude, co v ní čeká nás a co je připraveno pro vás, naše diváky? Některé věci neovlivníme, ale pár si jich naplánovat můžeme. K drobným jistotám naší reality patří od letošního ledna také tento divadelní Kurýr. Čtvrté číslo našeho občasníku, vám přinese nástin program na první dva podzimní měsíce (září a říjen), dozvíte se, co plánujeme na letošní sezonu, ohlédneme se společně za letním divadelním festivalem - Léto na dlani, představíme další herečku našeho divadla a dozvíte se další zajímavosti ze zákulisí, jeviště i foyer. Tak tedy vzhůru do toho.

Začneme tím, co čeká nás, divadelníky. Především po prázdninách opět začne klasický pracovní cyklus divadla. Zkoušky budou po celý měsíc září věnovány především „oprašovačkám“. Ne že bychom tady běhali s prachovkami a utírali prach, ale obnovujeme a oživujeme jednotlivé tituly, které máme na repertoiru, po prázdninové pauze. V říjnu zahájíme zkoušky naší nové hry. Bohužel v tuto chvíli (30. červenec - pozn. aut.) není titul ještě definitivně určen. Probíhá čtení divadelních textů. A především je říjen ve znamení odevzdávání grantů Středočeského kraje. Tedy drobného, přesto velmi podstatného, přílivu financí

ních prostředků. V listopadu krom zkoušek, hraní a služeb při hostujících představeních proběhnou přípravy na Mikulášské „dostihy“. Vánoční prosinec jistě schystá adventní koncerty a nějaké ty pohádky. Od ledna pokračujeme v divadelní krasojízdě - chtěli bychom znovu připravit pro děti karneval. Březen je vyhrazen krajským přehlídkám divadel pro dospělé. Duben - granty Města Mlada Boleslav. V květnu opět oslavíme Den vítězství a navíc budeme hostiteli krajského kola postupové přehlídky divadel pro nejmenší - POPELKA. No a pak jen premiéra a Léto na dlani. Doufám, vážení diváci a čtenáři, že se v průběhu roku budeme stále častěji a ráději setkávat.

Petr Matoušek, principál

*Divadýlko na dlani krom běžné divadelní produkce vystupuje i na akcích jako je například Středočeský jarmark v Bělé pod Bezdězem
Foto: J. Kollin*

**REZERVUJTE
SI VSTUPENKY
NA ADRESU**

www.divadylko-nadlani.cz

a máte po starostech

PROGRAM

Z Á Ř Í

čtvrtek 11. září - 19:30

Poetický podvečer
aneb Recitál Hany Prskavcové

čtvrtek 18. září - 19:30

Pít či nepít
aneb Oč tu vlastně běží

čtvrtek 25. září - 19:30

Pít či nepít
aneb Oč tu vlastně běží

Ř Í J E N

čtvrtek 2. října - 19:30

Audience & Vernisáž
aneb Nebojte se absurdity

čtvrtek 9. října - 20:00

34. Saloon v modrém
aneb G - Run & Roses a Barbecue

čtvrtek 16. října - 18:00

Robinsonky
aneb Dětské studio Divadýlka

čtvrtek 23. října - 19:30

Rejžák z Prahy
aneb Hostovačka z Bakova

čtvrtek 30. října - 19:30

Snídaně
aneb Tak už máme co jsme chtěli

Změna programu vyhrazena.

Aktuální změny sledujte na
www.divadylko-nadlani.cz

Divadelní bar v novém

Koncem posledního prázdninového měsíce a hned po plenárovém saloonu chystáme zásadní rekonstrukci - ve foyer. Zásadní změny dozná především bar. Nový pult a další vylepšení zlepší nejen úroveň prostředí,

ale i kvalitu našich služeb. Foyer bude vymalováno a na stolech se objeví ubrusy. Výstavní plochu chceme v pravidelných intervalech obměňovat, tak aby neustále přinášela něco zajímavého.

-mat-

Pít či nepít

Pít či nepít – to je slovo do prance

Naše nová hra nese podtitul „aneb Oč tu vlastně běží“ a doufám, že tento dovětek je jasnou indicií pro diváka. Tedy – pak je zbytečné cokoliv dodávat. Přesto ještě něco. Hra, která se odehrává souběžně s dějem Shakespearovi hry Hamlet, chce provokovat a vtáhnout diváka do hry „a co když to bylo jinak?“. Trochu jiný pohled na události známého díla slavného Angličana (tedy pokud nechcete zpochybnit samo autorství Shakespeara či jeho existenci jako dramatika).

Téma manipulace na všech úrovních, hegemonie, vojenská přítomnost, agenti, najatí vrazi... tohle znáte, ne? Tak se dobře rozhlédněte, ale pozor nenápadně, okolo sebe. Kdo s vámi asi manipuluje? Nebo jste snad vy ten velký loutkář a taháte za nitky? Tak to pozor ještě větší – o vaše místo bude asi vřačka. A pak si zkuste odpovědět – Pít či nepít?

Chcete se vystavit?

Fotíte, malujete, kreslíte, socháte či se jinak výtvarně zvrháváte? A chcete se o svá díla podělit s ostatními? Můžete využít naší nabídky - my máme stěnu - vy talent. Dejte to dohromady! Kontaktujte nás na telefonním čísle 739 017 581 nebo osobně v divadle v době zkoušek (pondělí a středa od 18:00 do 21:00) nebo v pravidelné hrací čtvrtky. Vaše díla budou vystavena ve foyer našeho Divadýlka po dobu dvou měsíců.

Dětské studio

Dětské divadelní studio Divadýlko na dlani zahajuje svou třetí sezonu, a to nábohem nových členů. Nábor se koná **15. září od 16:00 v učebně dramatiky na 9. ZŠ („Pastelka“), v druhém (zeleném) patře.**

Na říjen je připravena premiéra hry Robinsonky. Původní text vznikl přímo na míru všem hercům. Není bez zajímavosti, že díky příchodům a odchodům, byl i v průběhu hry upravován. Příběh dvou dívek, které spojí samota jedné z nich, bude mít premiéru ve čtvrtek 16. října od 18:00. Přijďte podpořit naděje boleslavského amatérského divadla.

Jarda Beran a Honza Jiše jako Strážní ve hře Pít či nepít.

Foto J. Kollin 2008

Divadýlko na dlani hledá

herce, herečky a další nadšence, kteří chtějí propadnout divadlu tak jako my. Přijďte každé pondělí nebo středu v době od 18:30 do 21:00, kdy máme zkoušky. Případně nás kontaktujete na telefonním čísle 739 017 581 nebo napište:

info@divadylko-nadlani.cz

Těšíme se na Vás.

Náměty, glosy

Nenechte si ujít

Vážení čtenáři, je mi ctí Vás již podruhé uvítat v „Divadelním kurýru“ nad rubrikou, která Vás má upozornit na zajímavé divadelní a obecně kulturní počiny, které sice v podání našeho souboru neuvidíte, ale které přesto rozhodně stojí za pozornost. Po minulém kritickém výletu do světa muzikálu bych se dnes rád zastavil u Shakespeara Hamleta. Těm z Vás, kteří již mohli vidět na scéně našeho divadla novou hru „Pít či nepít“, nemusím vysvětlovat proč. Hamlet je jednou z postav, která se na jevišti objeví, nicméně nikoliv v hlavní roli. Poněkud netradiční pohled na události ze známého Shakespearova dramatu, jak zní jeden z možných podtitulů, neinspiroval totiž jen nás, ale Hamlet má více životů než příslovecná kočka, alespoň ve světě literatury.

Začneme tím, že i sám velký alžbětinec Shakespare tuto postavu nevytvořil, ale prostě si ji „vypůjčil“ z dánské kroniky Saxa Grammatika pišícího na přelomu 12. a 13. století. Hlavní hrdina se zde jmenuje Amlet a svou při s novým králem, který zabil jeho otce, vyřeší krvavěji a úspěšněji než jeho pozdější skorojmenovec, přežije a stane se sám králem Dánska. Podrobněji se s tímto textem můžete seznámit pod titulem „Příběh Amleta prince jutského“ například v posledním obsáhle komentovaném vydání Hliského překladu Hamleta.

Ve světě současného divadla je zřejmě nejproslulejší parafrází událostí z Hamleta prvotina britského dramatika Toma Stopparda (bude mu věnováno příští pokračová-

ní této rubriky) „Rosenkrantz a Guildenstern jsou mrtvi“. Divák už od přečtení titulu na plakátu ví, jak oba protagonisté dopadnou, tak jen čeká, jak se s touto skutečností vyrovnají oni. Celou hru se snaží přijít na to, proč právě my. „Nic špatného jsme neudělali! Nikomu jsme neublížili! Nebo snad ano?“ Mají tak mnoho společného s hrdiny absurdního dramatu či postavami Kafkových próz. V současné době můžete představení vidět na scéně Divadla v Celetné, kde je hraje Spolek Kašpar.

Na českých jevištích je jednou z nejslavnějších verzí Hamleta úprava Ivana Vyskočila, kterou hrál se svým Nedivadlem pod titulem „Haprdáns aneb Hamlet princ dánský ve zkratce čili jak tragedie přišla zkrátka“. Co prozradit o tomto představení? Že se tragedie skutečně nekoná, že se budete dobře bavit a přežije nejen Hamlet (zde domácí Hamí), ale dokonce i Klaudius. Že „velké“ divadlo se dá udělat i s pár herci a skromnou výpravou a záleží jen na nápadech. Přesvědčit se můžete sami, neboť letos byl záznam tohoto představení vydán na DVD jako XVI. pokračování divadelní série v příloze časopisu Reflex.

Nejnověji se Shakespearovým dramatem nechali inspirovat Jiří Stránský a Jakub Špalek, kteří spolu napsali hru o posledních dvou měsících před tím, než TO začalo – „Claudius a Gertruda“. Dozvíte se v ní o tom, co předcházelo zavraždění otce Hamleta, co se odehrálo ve vztahu mezi Gertrudou a Klaudiem, proč Hamlet je tak dlouho pryč z Dánska na studiích a proč odmítl dánskou korunu. A to vše na prk-

nech již jednou zmíněného Divadla v Celetné v produkci Spolku Kašpar, kde můžete hru srovnat i s převážně klasickou inscenací původního Shakespearova textu.

Na závěr ještě jedno upozornění na představení Hamleta, které je v současnosti na repertoáru pražského divadla, tentokrát Dejvického divadla. Zde se hraje Shakespearův Hamlet bez historických kostýmů a rekvizit pro diváka, který text zná a chce přemýšlet o tom, co mu v něm zatím uniklo. Dovolím si ocitovat dva postřehy inscenátorů: „Co kdyby Ofelie nebyla žádná naivka? Je nezávislá, inteligentní, stále atraktivní, přitahuje muže a ví o tom. A co kdyby přízrak byl mnohem více skutečným Hamletovým otcem? Je to muž, který opravdu trpí Gertrudinou nevěrou a svému synovi se svěřuje se svou bezradností. Sedí s Hamletem vedle sebe, mlčí a pozorují noční oblohu ...“

V Dejvicích dramaturg K. F. Tománek a režisér M. Krobot připravili současného Hamleta, který není o mocenské manipulaci, o pomstě, ale předně o rodinných vztazích, tématu, které původní text jistě také obsahuje, ale ještě ho nikdo takto nečetl. Dejvický, poněkud civilní Hamlet se tak stává „hrdinou, kterého nikdo nepotřebuje“.

Jsou literární postavy, o kterých se říká, že jsou „everymany“, věčnými postavami, se kterými se může každý ztotožnit a které umožňují hledat stále nové obsahy a výklady. Hamlet je možná prototypem těchto postav. Tak hodně štěstí při srovnávání – různých inscenací i vlastních postřehů a zkušeností.

-rak-

Ohlédnutí za létem na dlani

Festival Léto na dlani 2008 je za námi. 8. ročník letního plenérového hudebně-divadelního festivalu Léto na dlani, který si klade za cíl rozšířit kulturní nabídku v období, kdy ostatní kulturní instituce mlčí, skončil. Pořádající soubor Divadýlka na dlani ho uskutečnil v areálu Divadýlka NOVANTA na dlani v Debři nad Jizerou. Díky významné finanční podpoře Statutárního města Mladá Boleslav a Středočeského kraje mohli organizátoři na tento malý festival pozvat skutečně zajímavé a velké hosty. Mladoboleslavským divákům tak festival nabídnul v šesti dnech šest koncertů a šest divadelních představení. Hudební část, která je sice jen doplňkem festivalu, nabídla průřez žánry od vážné hudby, přes jazz, folk až k netradičním žánrům a třeba i klezmerové muzice. Záměrem dramaturgie hlavní části festivalu, divadelní produkce, bylo předvést komediální žánry, které k létu patří. Ale současně taková představení, která nemají jen pobavit, ale mají divákům i co říci. Program festivalu přivedl do areálu Divadýlka NOVANTA na dlani v Debři nad Jizerou pětištvorku diváků, což je o čtvrtinu více než loni.

Festival nastartovala úterý 8. července kapela Traband, která svým neobvyklým a nezaměnitelným využitím hudebních prostředků donutila diváky k dlouhotrvajícímu potlesku. Ti naopak přinutili kapelu k několika předávkám. Po setmění kapelu vystřídal divadlo. Divadelní soubor BANDA z Benešova u Prahy přivezl do Divadýlka svou vlastní autorský počín,

skvělou konverzační komedií „Amant“. Diváci se příjemně bavili a soubor odměnili zasluženým a bouřlivým potleskem. Svoji spokojenost následně vyjádřili i hlasováním, které bylo letošní novinkou festivalu.

Skupina TRABAND

Ve čtvrtek 10. července se představily děčínské Sestry Steinovy, které vypadaly jako rebelky, ale ve skutečnosti jsou to dvě křehké nekonformní dámy. Hudba jejich písní byla podřízena textům, ty jsou na hraně písně a básně. Najdete v nich radost i bolest, hořkost, ironii, vzdor, ale i vtíp, provokaci a nadhled, jenž přináší naději. V divadelní části večera přišly na řadu dvě aktovky Václava Havla Audience a Vernisáž. Bylo zajímavé sledovat, jak si s touto výzvou poradí pardubické divadlo Exil, které je jako pravidelný host festivalu přivezlo. Ale čtveřice herců nezklamala, obě aktovky vystříhla téměř bez úprav v textu a s lehkostí a vtípem. Ukázala, že i když dnes žijeme v době naprosto odlišné, absurdita některých životních

situací je tu s námi stále.

Sobotu 12. července bohužel ovlivnilo počasí a také zřejmě pivní slavnosti v nedalekém pivovaru. A tak vystoupení kantorů a študáků z mladoboleslavské Základní umělecké školy, kteří předvedli vybrané skladby klasické hudby, proběhlo

pro skutečnou hrstku diváků. A to i přesto, že se konalo v přilehlém gotickém kostelíku sv. Barbory ze 13. století, který tu stojí opomenutý, čemuž odpovídá i jeho neutěšený stav. Divadelní představení pak zavedlo diváky přímo na jeviště, které mělo

tvar arény. Diváci tedy usedli po obvodu hrací plochy a měli herce skutečně „na dlani“ tak, jak název festivalu říká. Divadelní soubor při TJ Sokol Lázně Toušeň zdůrazňuje ve svých představeních pohybovou složku. A nejinak tomu bylo i v téměř pohádkově laděné komedii Král jelenem. Tato hra italského dramatika Carla Gozziho vychází z principů commedie dell'arte. Je hravá, barevná, potěší na duši. Herci v akčních částech předváděli téměř artistické výkony. Lázeňskotoušeňští se hrou bavili a bavili se i diváci.

Druhou polovinu festivalu otevřela v úterý 15. července pražská kapela Trombenik. Ta to v klezmerovém rytmu pěkně rozjela. Skladby vycházející z židovské muziky se zas tak často

neslyší. A tak diváci byli nadšení. Večer se diváci mohli těšit představením souboru Nakafráno z Turnova Naštěkaná, které si čtyři protagonistky představení samy napsaly. Bylo prý původně určeno na jedno odehrání pro známé. Životní zážitky a svébytné názory čtyř žen, které se pravidelně scházejí v kavárně a zdrbnou tam kdeco, se ale staly hitem tohoto mladého a nadějného souboru. Všude, kde ho hrají, plní divadla. A vděčné téma se setkává s vděčným přijetím diváků. Nejinak tomu bylo i tentokrát.

Ve čtvrtek 17. července se kvůli dešti a zimě ke slovu dostalo hlediště a jeviště Divadýlka na dlani. Nejprve přivítalo turnovskou jazzovou kapelu Mackie Messer Band. Kapela je poměrně mladá, vznikla teprve loni na jaře. Její členové ale spolu hrají ještě v parajazzové kapele Corcovado. Partička chlapičků své hudební nástroje rozhodně nešetřila. Jak sami říkají, jde o to „pobavit lidi, hlavně žádný jazz – kde jsou noty, tam je bída!“. A lidi se bavili a jazz to byl taky. Večer pak na diváky svým britkým

a nevybíravým humorem přímo zaútočil divadelní soubor Homotronní Neškor. Po loňské zkušenosti, kdy na festivalu odehráli komedii Nežerte Clinta Eastwooda, bylo jasné, že představení bude pro silnější náтуры. A bylo tomu tak. Narozeniny mého kamaráda, jak zněl název představení, oslavili skutečně neotřele. Společné životní zážitky, na které během oslavy vzpomínali, byly skutečně peprné a rozhodně nezáviděníhodné. Pravda, citlivější divák se snad mohl cítit pohoršen.

Poslední festivalový den 19. července program zahájila Maria Hoffman se svým zajímavým, hlubokým a neobvyklým hlasem. Za svého vlastního

nesnese sobě rovnou, ba dokonce svou kvalitou překonává i světové persóny par excellence“. Večer pak nastal **dlouho očekávaný okamžik, patnáctá premiéra Divadýlka na dlani s názvem Pít či nepít aneb Oč tu vlastně běží.** Novinka, jejíž obsah i žánr jsme do poslední chvíle drželi v tajnosti, diváky bavila a při děkovačce dlouho tleskali. V nové divadelní sezóně hru několikrát zopakujeme. První repríza se plánuje na 18. září.

klavírního doprovodu předvedla písně, ve kterých z hudebního je zajímavé texty i básně různých autorů. Tyto anglické texty rozhodně nutí diváka k zamyšlení. Ne náhodou jí kritici označují jako „zjevení na domácím hudebním nebi, které v tomto nebi

Děkujeme všem sponzorům, partnerům a hlavně divákům za přízeň a těší se na setkání v debřském Divadýlku. A to buď během nové sezóny, kterou otevírají už 16. srpna bluegrasoovým Open air festivalem Saloon v modrém a v jejímž průběhu opět nabídnou pravidelná představení domácího souboru, hostů a Saloony v modrém. Anebo zase za rok na 9. ročníku Léta na dlani.

Další fotografie z průběhu festivalu najdete na stránkách Divadýlka na dlani.

Třetí sezonu jsme zahájili ve Škoda Auto Muzeu. Na kontě jsme měli tři divadelní hry - Jeden den velkokněžny, Horror a nedávno „koupený“ Žižkův meč. Také jsme v loňské sezoně zorganizovali tzv. Divadelní jubilejní podvečer. Byl to takový mini festival, který jsme chtěli opakovat dvakrát ročně a to na jaře a na podzim. Nehráli jsme tam sami - na velké scéně ve Škoda Muzeu si zahrál i soubor Divadla poezie. Vlastně když se tak probírám paměť, myslím, že prvotním impulsem pro „divadelní podvečer“ byl náš drobný a též nechtěný, a tak i zcela přehlédnutý příspěvek k oslavám 80 let Městského divadla Mladá Boleslav.

Ale zpět na počátek naší třetí sezony. Na stole ležel text Vladimíra Strniska „GOLDONIÁDA“. Při jeho čtení jsem se velmi bavil. Připadal mi pro nás vhodný, vtipný, báječný. Dříve než začaly zkoušky proběhl první a dosud jediný konkurs na doplnění členů souboru. Samotný konkurs není pro naše vyprávění důležitý. Daleko podstatnější je výsledek - získali jsme pět nových členů (4 dívky - Jitka Barbošová (nyní Urbanová), Pavla Adamcová,?? a 1 muž Milan Novák) v různém stupni zasvěcení do divadelní praxe. Mimo konkurs ještě během října přišel Radek Novotný. A začalo se zkoušet. Pokud mám někde hledat příčiny pozdějšího neúspěchu - tak už zde. Na zkouškách již několik faktorů působilo proti naší snaze. Aniž jsme to ovšem v té době tušili. Mezi výše zmíněné faktory musíme řadit všeobecnou nezkušenost s komedií dell'arte, která vyžaduje velmi tvořivý přístup a technické až akrobatické vybavení herců,

DO 100 JEN 90

Historie Divadýlka krok za krokem

Díl 4 Pýcha předchází pád

Zdeněk Okleštěk hrál v Goldoniádě trojroli - Sluhu tří pánů

jistou laxnost či ležérnost a nepřesnost při zkoušení, kterou jsem opomenul či nedotáhl já jako režisér, malou hravost a nápaditost herců na jevišti, nezkušenost poloviny souboru. Premiéra byla naplánována na květen na Valečov. V příjemném prostředí pod gotickým hradem v plenéru proběhlo i podle ohlasů diváků dobré představení. Další uvedení Goldoniády v rámci festivalu Léto na dlani (na nádvoří mladoboleslavského hradu a v parku na sídlišti) byla takřka euforická. Po prázdninách nastal zlom. První příznaky toho, že se děje něco podivného, jsme zaznamenali 7. listopadu, kdy se konal druhý jubilejní divadelní podvečer v sále Kulturního střediska Svět. Představení mělo těžkou ...ehm... pozadí. Snad tady zůstala po představení ta podivná pachut' a zvolna se proti hře

zvedala averse. A pak přišlo pozvání na Pojizerské hry do Dobrovice. Představení v Dobrovcích bylo jedním slovem katastrofa. Nevím nakolik to postřehli diváci, ale my jsme to vnímali velmi intenzivně. Délka Goldoniády byla něco k hodině dvaceti minutám. V Dobrovcích bylo představení o dvacet (!) minut delší. Někteří herci a herečky se nešli ani děkovat. Ale jak říká staré pravidlo: „Špatný herec, který nevydrží půl hodiny ostudy na jevišti“. Divadelně pro nás byla tahle zkušenost důležitá. Stejně jako když si v životě prožijete krátkou lásku, která prostě nevyjde. Navíc Goldoniáda zapůsobila jako sud se střelným prachem, co se týče vztahů v souboru. Pokud hledat někde skutečné základy současného souboru, tak je to jistě tady.

Přístě: Tma a smrt na jevišti

Těšte se!

Protože člověk je tvor od přírody nedůvěřivý a nerad vychází takříkajíc do tmy, proto zavádíme tuto rubriku, abychom vám na cestu do našeho divadla POSVÍTILI. Měsíc po měsíci, představení od představení vám nabídneme podrobnější pozvánku na jednotlivé tituly.

V měsíci září

čtvrtek 11. září - 19:30

Poetický podvečer

aneb Recitál Hany Prskavcové

Série Poetických podvečerů započala v loňském září. Důvodem proč jsme chtěli vnést na jeviště Divadýlka poezii je právě sama poezie. Každý z nás má nějakého zamilovaného básníka, poezii, strofu. Hana Prskavcová je mladá slečna, žena, která nejen píše poezii, ale navíc jí sama protkává a doprovází hudbou. Někdy smutné jindy veselé básnění bude jistě příjemným osvěžením po právě prožitém létu. Možná vzpomenete na některou událost a setkání z prázdnin.

čtvrtek 18. září - 19:30

Pít či nepít

aneb Oč tu vlastně běží

Poslední premiéra, v pořadí již patnáctá, ve své první repríze. Traduje se mezi divadelníky, že první repríza je vždycky nejhorší představení. Tak schválně. Přijďte se podívat na představení plné intrik, podvodů a klamů. Nebude vědět, kdo pro koho provádí špionáž, ale jistě je jenom jedno. Manipulace je věčná

čtvrtek 25. září - 19:30

Pít či nepít

aneb Oč tu vlastně běží

Pokud jste nestihli představení z minulého týdne nevádí. Máte jidečnou šanci svou

absenci napravit. Vypravte se spolu s námi na norský královský dvůr, přivoňte spolu s námi k předivu severských intrik. Možná se potom na Hamleta podíváte z jiné strany.

V měsíci říjnu

čtvrtek 2. října - 19:30

Audience & Vernisáž

aneb Havel vesele

Tyto divadelní hry byly uvedeny v červenci v rámci divadelního festivalu Léto na dlani. Divácké přijetí obou Havlových her bylo tak vřelé, že je znovu zařazujeme do programu. Nebojte se absurdního humoru a období normalizace. Text navíc dokazuje svou kvalitu nadčasovostí témat a situací.

čtvrtek 23. října - 19:30

Rejžák z Prahy

aneb Tak to chodí v divadle

Divadelníci z Bakova nad Jizerou jsou častými hosty v našem divadle. S „Rejžákem“ tu sice budou již po druhé, ale jistě mi dáte za pravdu, že je to dobře. Situační komedie sleduje příběh smyšleného divadelního souboru, který si ke spolupráci vybere „rejžu z Prahy“. Co z toho všechno pojde? Na to se přďte podívat do našeho divadla

čtvrtek 30. října - 19:30

Snídaně

aneb Tak už máme co jsme chtěli

Pan prezident nejmenované země se rozhodl pravidelně slavnostně posnídat s náhodně vybranou rodinou. Tímto

Kateřina Límanová (rozená Krušková), Jiřka Urbanová a Jeník Hejdrých hrají ve Snídaně poněkud nesourodou trojici. Přesto se dokonale doplňují.

čtvrtek 9. října - 20:00

34. Saloon v modrém

aneb G - run & Roses a Barbecue

V prvním bluegrassovém setkání v nové sezóně zahrají G-run & Roses a „domácí“ Barbecue.

čtvrtek 16. října - 18:00

Robinsonky

aneb Premiéra dětského studia

Premiéra Dětského studia Divadýlka na dlani vás zavede do světa dětské fantazie a dobrodružství.

rozhodnutím je spuštěn řetěz cílených i náhodných událostí, který převrátí na ruby život jedné obyčejné - neobyčejné rodiny. Všechno musí být dokonale připraveno, nic nesmí být ponecháno náhodě. Vše musí být perfektní tak, až...až se chybička. Co taková dokonalá příprava může všechno způsobit, uvidíte v našem představení.

Příjemnou zábavu přeje
Divadýlko na dlani

Soubor se představuje

Jitka Urbanová

Čas prázdnin a dovolených stále vládne našemu časovému pásmu. A tak některé věci nejsou takové jako v běžném roce. Není tomu jinak ani v našem Kurýru. Tuto rubriku píše od prvního čísla náš kolega Jirka Filip, ale i on je kdesi v lesích na malinách nebo za gríbami a tedy nezbylo nic jiného, než abych pro jednou zaskočil. Dnes tedy budu klást otázky já. A komu? Tentokrát to bude další z našich půvabných hereckých kolegů, Jitka Urbanová – rozená Bartošová. Má sice již asi dva roky hereckou pauzu, aby se mohla věnovat mateřským povinnostem, ale přesto ji na chvíli vyrušíme.

Jitko začneme od začátku. To je nejlépe. Tedy od tvých divadelních začátků. Kde a kdy to bylo, když ses poprvé potkala s divadlem?

První setkání bylo nedělní představení v loutkovém sále Domu kultury, tak asi před 29 lety. Co dávali za kus, to nevím a zda mě to už tenkrát nějak výrazně oslovilo, si taky bohužel

nepamatuju. Mé první hraní bylo až o 16 let později v Městském divadle v Mladé Boleslavi v pohádce Hrátky s čertem.

Jak vzpomínáš na první setkání s našim Divadýlkem?

Tak to bylo úplně strašný...byl to konkurz, který jste pořádali a na který sem dorazila. Než na mě přišla řada, chtěla jsem několikrát odejít. Lidi přede mnou museli předvádět věci jako sněhuláka tajícího na slunci nebo člověka zavřeného v koši, aniž by tam byl ten koš a podobně. Vůbec už nevím, co trapného jsem nakonec musela předvést já. Nicméně jste mě přijali, tak to asi šlo.

Máš ještě jiné koníčky? Jak například relaxuješ?

Hrozně ráda čtu, to je pro mě relax, kterého je teď bohužel pomálu.

Tvoje nejoblíbenější role?
To bude agentka ze Snídaně, to je snad první role, kde nehraju úplnou jitrničku...

Která z her Divadýlka na dlani ti přirostla k srdci nejvíce?

Už zmiňovaná Snídaně a Sílená lokomotiva. Jsou to veselé kousky a hraji tam téměř všichni členové souboru, tak je to fajn, že se vidíme. A ještě musím zmínit hru Pít či nepít, tam nehraju, ale ta hra mě prostě baví...To je velký adept na přirostnutí k srdci...

Každý herec nebo herečka mají své vysněné role. Prozradíš nám tu svou?

Libí se mi role, kdy je postava vážná, ale přitom komická a neuvěřitelně vtipná (něco jako já), ale takový role se prostě píšu jen

pro chlapy. Třeba Saturnin, ale dovedeš si představit to hrát ženskou?

Máš ráda, když jedem hrát ven - na zájezd?

Mám a hrozně, obzvláště teď, když jsem na té mateřské...To je pro mě fakt voraz, přestože jsou ty zájezdy někdy vopruz.

Nedávno skončené Léto na dlani tě přilákalo dokonce na službu do baru. Jak se po delší pauze cítila v tom divadelním kolotu?

No tak Petře, jaký přilákalo?! Mám tady odcítovat kus emailu, kterým si nás žádal, abychom si laskavě rozebrali služby? Ne, teď vážně, bylo to fakt příjemný, i když sem teď výrazně do divadla nedocházela, tak sem si připadala, že tam patřím. A musím přiznat, že mi ten „divadelní kolot“ docela chybí.

Jaké jsou tvé plány do budoucna – tedy ty divadelní.

Ony se ty divadelní plány prolínají s těmi soukromými. Ale můj milovaný muž je rád, když jednou týdně vyrazím na zkoušku nebo na představení a on se tak může ujmout své otcovské role, aniž bych mu do toho pořád mluvila... Takže jsem v klidu mohla začít zkoušet s dalšími třemi členy souboru (Katka, Simona a Jeník) hru Ryba ve čtyřech.

Začínáme v září druhou dekádu našeho divadla.

Co bys Divadýlku popřála?
Páni, to to letí. V divadle se přeje zlom vaz, ale abych byla konkrétnější, tak přeji Divadýlku plné řady spokojených tleskajících diváků.

Děkuji Ti za rozhovor
Ptal se Petr Matoušek

Divadelní kurýr - nepravidelný občasník, Zapsán do evidence tisku Ev. č.: MK ČR E 18153

04/2008, Náklad 100 ks

Vydává Divadýlko na dlani občanské sdružení, IČO: 70854343

Redakční rada: Libor Ševců, Jiří Filip, Radek Kottaba a Petr Matoušek

Kontakt: 739 017 581, email: info@divadylko-nadlani.cz

Zdarma - neprodejné